

Intervju med Rolf Nilsson och Ulla Nilsson Kungsladugårdsgatan 97

Utförd 13 sep 2023 i bottenvåningen i deras radhus: Kungsladugårds Elektriska av Ylva Berglund, antikvarie på Göteborgs stadsmuseum och granne. Texten är skriven som talspråk och ett försök att fånga dialekten göteborgska

Y: Kan inte ni sitta bredvid varandra?

R: Helst inte

U: (Skrattar)

R: Jag sköjar (skojar) bara

U: Han är så dum den gubben. Det är en liten flagga här det visste jag inte? (angående en bild på bordet)

Y: Lite svenskt

U: Jaja vi är ju svenskar

Född i området

Y: Vi är ju det. Men nu börjar vi. Vart är ni födda?

R: Jag är född på Kungsladugårdsgatan 10 efter 1 år så flyttade jag till Gula Faran, vid Älvsborgsplan, Plaskedammen. ¹ Det stora huset dit flyttade jag när jag var 1 år. Där bodde jag tills jag var 14 år, sen flyttade jag hit. Sen har jag inte flyttat mer.

Flytten till radhuset

Y: Men varför flyttade ni hit när du var 14?

R: Fissan (farsan) köpte huset då förstår du. Mina föräldrar

Y: Varför gjorde han det?

R: Han ville ha ett hus. Vi var ju många och så var det trädgård, vettu. Morsan och dom, Britt storasyrran var intresserad av trädgård. Det fanns ju mest päron och äppleträd. Du vet hur det såg ut i gamla trädgårdar. Så såg det ut här också och igenvuxet var det också när vi flyttade hit. Britt stod i hallonbuskar där ute vid sopegången, som vi kallade det, i brösthöjd. Hon syntes knappt. De skötte inte om det, vettu. Han som bodde här var målarmästare och hans syster var handikappad och hon skötte hushållet för honom. Så det första vi upptäckte brossan (brorsan) och jag när vi flyttade hit, för det var vi som jobbade. Fissan var inte så pigg att arbeta med händerna, att golvet vid diskbänken var uppruttet under matta. Så vi fick slita ut den. En sån där gammal linoleummatta. Jag och brossan slet ut den och kastade ut den i trädgården. Det luktade ju, vettu. Då hade hon spillt där, men hon kunde ju inte komma ner och törka upp. Så var det.

U: Stackarn

Y: Stackarn precis. Och vilket år är det ni flyttar in?

R: -48

¹ Kvarteret Kärleksörten, uppfördes av Hyresgästernas Sparkasse- och Byggnadsförening (HSB) vid slutet av 1920-talet

Y: -48 så det är efter andra världskriget. Och de som hade bott här innan då. Var han den första ägaren, den här målarmästaren?

R: Det vet jag faktiskt inte men jag skulle faktiskt kunna tänka mig det. Att han hade bott här så länge ja, men han var ju till åren då så han skulle väl flytta och hon blev ju dålig så de tog väl väck henne. (fick flytta henne). Så hade han ingen som hjälpte han. Han var ju ensamstående då. Så han kom nog in på något hem. Det tror jag bara

Y: Men de var äldre?

R: Ja

Y: och då kom ni hit?

R: Då kom vi hit

Marmorbänk och gasapparat

Y: Och hur många var ni då?

R: Då var vi fem personer, tre barn och två vuxna och så bodde det hyresgäster här uppe

Y: Jaha?

R: Så vi hade bara detta, vettu, här och så en källarskrubb nere i källaren, där nådde vi rätt upp i taket

Y: Ja precis, men hur bodde ni här då?

R: Britt låg väl, Britt och Laila är ju syrrorna. De låg ju här (visar sovplatser där han och Ulla sitter) och jag låg där (visar i hörnet bredvid mig) i en tältsäng och så låg mossan och fassan där inne i en söffa. En sån som man fällde ut

U: Som ett vardagsrum

Y: Så de låg i vardagsrummet?

R: Ja

Y: Och så var det köket här bakom?

R: Ja det var det, med marmorbänk och en kallvattenkran fanns och så fanns det vedspis, en liten som man kunde elda med ved och vid sidan var det en gasspis och en ugn. Så såg det ut. Svarta från Husqvarna

Y: Men här var det vedspis? Men vet du...

R: De var såna små vedspisar, serru och det hade de till att elda med och så kunde dom koka kaffe och laga mat på dom åsså. Det var ringar dom lyfte av med ett litet handtag som hängde vid spisen. Då kunde de lyfta av ringar och så satte dom kärlet där. Du hade ett sånt kanske. Känner du igen det?

Y: Ja, jo vi har ju en sån liten fläck i golvet i köket som visar att här har de haft någonting som de har eldat med. Men det var en annan av intervjupersonerna som aldrig haft vedspis hemma. Utan huset var byggt med gasspis. Men här var det ved?

R: Och gas. Det såg ut så. Den var så smal och lång och jämte stod den andra gasspisen. Den stod änna på fötter, vettu och en ugnslucka och så fyra, tre, tre gaslågor

U: Och så ett badrum med gas

R: Gasapparat och badkar. Ja det fanns inget annat och så handfat och WC fanns ju

Y: Lyxigt

R: Ja

Y: Men var det i källaren då?

R: Nä det var här uppe. I varje våning fanns det så

U: Både uppe och nere

R: En gasapparat, vettu där det alltid brann en evighetslåga under och så när du skulle ha varmvatten så slog du på kranen, på vattenkranen och så tände den upp sig den här brännaren och så fick du varmvatten via en stor koppar (kär!) som hängde på väggen

U: Den hade vi när barnen var små

R: Jajemän. Det har skrubbats många barn där i badkaret, herregud

Y: (Skratt)

R: Så såg det ut

Spårvägare Lidvall och inkräktaren

Y: Spännande och vem hyrde ni ut till?

R: De hette Lidvall. Han var spårvägare och hon var ju hemmafru, vad jag vet. De hade en dotter tror jag och det kommer jag inte ihåg vad hon hette. För hon hade ju flyttat härifrån, så de bodde ensam. Han spelade fiol, sörrö. Men han fick inte spela uppe för tanten (skratt) så han fick gå ner i källaren och gnissla. *Violer till mor* eller vad det var. Det gnisslade som fan, vettu. Jag förstod att hon inte ville ha`t (i lägenheten) så man fick änna stå ut. Och när han var färdig med det så stack han upp. Så var det. Men han var väldigt snäll. Det var han som gjorde så att det inte blev stulet nåt. En natt, vi hade ju inte såna (här) fönster, utan vi hade två, två rutor och så hade dom ställt dom på skrå, så man gjorde som ett V, för det var så varmt och så låg ju töserna här, vettu och sov och jag låg där (pekar). Å så hade vi lilla Sickan, en liten Cockerspaniel som sprang omkring här. Men det var någon som, antingen ville han åt töserna eller så ville han stjäla. Så då hade vi en rabatt utanför här och så klev han upp på den där näsan, som var där nere. Det finns inte idag på dom (fasaden). Dom är borttagna

U: På vissa hus

R: Då ställde han sig där och så klev han in och så stod det en byrå där och där la han ner fotografierna på töserna då och mormor eller vad som stod där och så klev han in och precis när han kommer där, så öppnar Lidvall dörren. För då har han nattjänstgöring på spårvägen och han (inkräktaren) trodde ju att han (Lidvall) skulle in här, så killen flög ut genom fönstret och man såg ju stora blaff-fotavtryck i rabatten, vettu. Det var ju mitt i natta, så vi ringde ju polisen då och dom här töserna flög ju upp vettu, och blev vettskrämda. Laila vågade inte gå i källaren

U: Laila trodde ju att det var eran hund

R: Ja hon trodde åsså (också) att det var en hund. Hon klappade gubben på huvudet, vettu, för han låg ju mellan sängarna här (skratt)

U: Jag tycker det är hemskt

R: Ja och sen dess vågade hon (Laila) aldrig gå ner i källaren, hon blev mörkrädd

U: Hon var fem år

Fingeravtryck på fönsterkarmen

R: Ja och så kom ju kriminalen hit. Klockan var väl ett eller vad hon va, två eller nånting. Och då hade dom ju med sig såna gubbar med sig, som målade på fönsterkarmarna, där han hade tagit.

Handavtryck, fingeravtryck och då trodde ju Pettsson, gamle Pettson som bodde, den äldste Pettson, valfångaren

U: Du vet han som bor här? Killen Mats eller Göran kallar han sig för, han som bor på gaveln där (pekar)

Y: Jag vet inte

U: Han som alltid är ute och röker

R: Han är ute och röker

U: lägger fimparna nere i brunnen

Y: Alltså på andra sidan gatan?

R: Ja, ja vet du vem det är? Pettsson?

U: Det är Ingemars klasskamrat viskar: *Jag kallar han för räven*

R: (Skrattar) Inte han i Turkiet!

U: Han heter Mats, men han bytte namn så nu heter han Göran Pettson och det här var hans gamle morfar

R: Det var hans morfar som såg det här. Att det satt en gubbe med en pensel och målade karmen, så han spred ut i området att: *"nu är Nilssons inte kloka dom målar fönsterna mitt i natten"*. (skratt) Det var ju kriminalaren som satt där! Så det var rena cirkusen. Så han tog mig i handen då. Jag var ju inte så gammal då, och så gick vi (bött) bort och letade, men det var ju meningslöst utan han var ju långt härifrån. Han skulle änna trösta oss då. Vi var ju rädda

Y: Det är klart

R: Så han tog och vi gick ut och leta, han och jag, kriminalaren. Sådana var dom på den tiden. Men dom hittade ju aldrig någonting. Men roligt var det

Y: Men vad märkligt att någon bara kliver in

R: Och så precis när han kommer in, så han får ju slänga sig här fram, mellan sängarna och hoppa över byrån som stod där bakom dig där. Slänga sig mellan sängarna, för töserna hade ett mellanrum så och låg där och så ligger hon och klappade hun (hunden), tror att ...

U: Och för Ebba, farmor. Hon låg där nere i det rummet och hunden skällde. Hon trodde att det var någon. Hunden låg och morrade. *"Tyst med dig!"* sa hon bara *"tyst med dig!"* Och den dörren

R: Det var ju dörrar här, vettu (mellan barnens sovrum och vardagsrummet).

U: Mellan här

R: Det var ju stängt. Så han kom ju ingenstans

U: Hon trodde att han, att det var något

R: Annars hade hunden flugit på han. Den lilla rackarn vi hade

U: Ja visst. Det var en liten vovve

R: En tik var det. Hon var ju snäll annars, men gillade inte främlingar

Y: Det kunde ha blivit ett bett i benet

Gluttat på fruntimmer

R: Ja så det var en händelse som hände när vi var nästan, hade flyttat hit

Y: Oj så obehagligt och ni vet inte alls vad det var för en?

R: Nej. Vi fick aldrig reda. Vi fick reda på sedan att långt om länge att det var någon som hade gått i den gången (sopgången). På andra sidan gatan fanns ju också en sån servisgång för renhållningsverket och där hade nån gått och gluttat när fruntimmer tog av sig på kvällen

Y: Jaha

R: Och det var nån gubbe som hade upptäckt det, att han stod och tittade på hans fru. *"Vad är det för nån som står...?"* och sa (till sin fru): *"Fortsätt att klä av dig så ska jag gå ut"*. Och det gjorde hon vett. Och han var helt begeistrad och då fick de se att det var en kille. Och då stack han ner igenom. Och han var tydligen gift och bodde på Hisingen och hade barn. Jag fattade ingenting (skrattar). Så har jag hört. Så den fick dom tag i. Men jag vet inte om det var han som var här.

Y: Nej men det var nån som hade hår i alla fall

R: Ja

Y: Man kunde tro det var en hund (skratt).

Kärvänliga poliser

Y: Men vilken rövarhistoria, helt otrolig. Men vilket år är det. Det här är -40...

R: Ja

U: -48

R: Ja vad kan det ha vatt? -48, -49. Men polisen var ju väldigt så där kärvänliga vett mot allmänheten

Y: Ja snälla. Det var ju verkligen någonting bra med detta

R: Ja det var en rolig grej tycker jag

Y: Verkligen och kuslig, stackars syster

R: Nä hon gick aldrig ner i källaren sen. Man fick följa med henne då. Vi hade ju panna som vi eldade på den tiden vett. Den där med koks. Så den stod ju nere i pannrummet där. Så där fick man ju gå ner, men hon gick aldrig ner

Kungsladugårdsskolan och Alma Berg

Y: Men före du flyttade hit, då bodde du alltså där nere vid Plaskis?

R: Ja, Älvsborgsplan 5 hette det då

Y: Då började du på Kungsladugårdsskolan eller?

R: Ja där har jag gått hela mitt liv nästan (skratt). Åtminstone tills jag blev utsparkad i åttonde klass. Nä, nu ljuger jag, i sjätte klass. Då flyttade vi till Sannaskolan och gick två år i Sannaskolan för det vara bara dom som läste engelska och jag valde ju hantverk/slöjd och det var i Sannaskolan. Och dom som skulle läsa var kvar i Kungsladugårdsskolan, eller gick till läroverk då efter sjätte klass. Så hade vi det

Y: Men kommer du ihåg hur det var när du började i Kungsladugård. Kommer du ihåg vem som var din lärare?

R: Jajemän, hon hette Alma Berg

Y: Du hade Alma Berg?

R: Ja då. Hon bodde här nere vid speceriaffären på Kungsladugårdsgatan 3, 4. Där låg en kemtvätt där, vet du?

Y: Ja, ja

R: Där låg en speceriaffär och där ovanför bodde Alma Berg. Hon var en väldigt snäll fröken.

Örfil om du sjunger falskt

R: Sen när vi kom upp i tredje klass så fick vi en lärare som hette Höstler och han var gift med prostens Perssons dotter. Om du vet vem det är?

Y: Nej (skratt)

U: Hon var nog död när hon (Ylva) kom hit

R: Han var lite sträng visserligen, men Alma Berg hon var snäll. Men han var lite strängare så vi fick ju inte göra som man gör idag i skolan, liksom psyka läraren då. Man vågade inte säga flaska för då...

U: De kunde man inte heller när hon (Ylva) gick i skolan

R: Nä så det gick inte vettu. Utan man fick uppföra sig

U: Just det

Y: Ordning

R: Ordning och reda. Nu är det tyst!

U: Drog en i håret och drog i örat och...

R: Jajemän

U: Och vred örat

R: Ja det hade vi en sångmagister som gjorde. Han tog här (visar) så damma han upp och så klappa han till vettu, på kinden. Då fick man örfil om man inte hade uppfört sig eller sjungit falskt eller något sånt där.

Y: Det fick man väl inte göra?

R: Det byggde upp sång och längtan efter sångtimmen (Skratt). Man tänker på det idag

U: Det var då det

Y: Ja fy vad hemskt

R: Så var det

Lek på skolgården och trädgårdstäppa

Y: Kommer du ihåg om ni fick leka på skolgården eller om det var så där...?

R: Ja det fick vi

Y: Det fick ni göra?

R: Ja men inte kasta snöboll. Det fick vi inte och vi fick en liten trädgårdstäppa av en lärare som hette Grimvald. Han var mycket för växter och djur och då fick vi en liten täppa så vi fick odla morötter och sånt där själva. Och det var väldigt spännande. Det var många som ville det

Påskfyret med ryska smällare

U: Det var äng på hela utanför skolan innan de byggde Hushållsseminariet

R: Och där var alltid Påskfyret på den här ängen

U&Y: Just det

R: Där small det och brakade på påskafton

Y: Var du med och smällde och brakade?

R: Jajemän. Vi hade Ryska smällare vettu, knatterband och grejer och slängde in bland folk som sprang och hoppa (skratt) Men då var vi försvunna

Y: (Skratt)

R: Det var lustigt. Dom hängde alltid tvätt där. Tanterna som bodde i HSB där, den hette, vad heter den?

U: Du menar HSB NTF? NKF? Nu är det borta

R: Ja men där hade de alltid sin tvätt uppe på ängen. Så där streckade dom, vettu. Så det var det enda som fanns där. Så den låg som i träda. Men innanför där var det skolgårdens område med planteringar som man skötte, som man fick odla själv. Men det var innanför skolans staket, så där ute var vi aldrig. Så det var ett nätstängsel, ett sånt där (pekar genom fönstret)

Y: Hönsnät.

Striderna mot Blodnävan

Y: Kommer du ihåg om ni var uppe i Svalebo?

R: Om! Det var där vi var! Herregud! Rävlyan och Höglyftarn och allt vad bergen hette där ute. Vi stred där uppe mot Blodnävan. Det var ett gäng som bodde grannar på Svanebäcks

Y: Nu kommer den. Den har jag hört talas om!

U: Den hette väl Sannedal?

R: Jamen det heter kvarteret Blodnävan. Den ligger på Svanebäcksgatan. Mellan HSB och så ligger Svanebäcksgatan, så ligger Blodnävan på andra sidan gatan. Du vet dom har sån där båge man kan köra igenom?

Y: Ja

R: Där är Blodnävan

Y: Så du?

R: Där krigade vi serru. Du vet hur de gjorde på Brunkeberg? Alla stod och hötte, ingen vågade gå fram. Så vare

Y: Ni stod och hötte?

R: Ja då krigade man vettu och ropade okvädningsord till dom andra. Men man vågade aldrig gå dit

Y: Vad var det för okvädningsord då?

R: Allt möjligt, vettu

U: Alla fula ord som finns

R: Vi kallade dom för massa grejer. Så jag ska inte säga det till dig

Y: (Skratt) Men alltså du vågade upp och bråka med Blodnävan. Gittan och Barbro sa att man vågade aldrig gå upp i Svalebo. Det var så läskigt. Det var Blodnävan

U: Men det var två töser och så hade dom en brorsa och han var väl också en väldigt snäll pöjk.

Gängkrig och gränser

R: Du vet, skulle du gå på bio eller så härifrån så fick du passa dig för Gråberget och Masthugget om du skulle bort mot Stigbergstorget. Inte gå över där, för där fanns också sånne gäng. Så fick dom tag i dig så fick du dig en redig buste (kok styrk), vettu

Y: På vilket sätt?

R: Dom var på dig och slog dig och sparkade på dig och hade sig. Precis som dom gör idag. Fastän inte så rätt

Y: Men alltså var gick gränsen, när du gick?

R: Om man inte (...) Man fick följa spårvagnen då, där var ju helt fritt va, där spårvagnarna är. Men om du gick över bergen, det var farligt, för där fanns såna gäng

U: Man gick där Gråbergets sjukhem ligger. Där var ju berg

R: Och där gick man över, gena

Y: Och det var farligt?

R: Ja

U: Ja är inte född här, men vet ändå

Y: Att det var farligt?

R: Det var förekommande i olika stadsdelar. Det var inte bara här. Det fanns över hele stan

Y: Det är så roligt ur mitt perspektiv att veta var går de här gränserna? Vart börjar det farliga och var är det inte farligt?

R: Om man följde de här store gatorna så var man ju klar. Det var inget problem. Du kunde gå Älvsborgsgatan, Karl Johansgatan och bort till Stigbergstorget. Det var helt fritt. Men inte upp

emellan där. Dit gick man sällan. Jo, om man var ett antal killar och tjejer som gick ihop. Då kunde man gå över, för då kunde man ju försvara sig om det kom några busar där och slog med käppar (skratt)

Y: Käppar?

R: Ja de hade käppar

Y: Speciella käppar?

R: Nej, man hade plockat på vägen

U: Påkar! Påkar

R: Så det, lite sånt gruff, men det var inte så farligt som det lät

U&R: Nej

Y: Men vilken ålder började det här med att man skulle försvara sig mot påkar då?

R: Du fick nog börja, om du hamnade där fick du börja ganska tidigt. Säkert i 7, 8, 9-års åldern. Då börja dom, vettu. Då räknades man som ett vuxet barn och då kunde man få smisk. Det var deras revir. Masthugget och Gråberget och allt det här och det här var ju vårt revir, som vi hade då. Men dom var ju aldrig här ute. För biograferna låg ju åt det hållet

Y: Det var det, man skulle till biografen?

R: Ja det var det man skulle och det var genare att gå över så, men det gick inte

Huuu så hemskt!

U: Det låg en biograf här nere

R: Ja, Röda sten

Y: Vid Mariaplan?

R: Där var vi en gång och tittade på en film som hette: *Huuu så hemskt!* Det var en lite, ska vi säga rolig film, fast lite skräckfilm. Dåtidens skräckfilm. Den var ju egentligen barnförbjuden var den, men det var ju ganska löjligt för det var många äldre. Men vi smet ju in där ändå, för vi kände ju den där gubben som stod i vakten

Y: Okej

R: Åh när man gick hem, så var man så rädd att man tittade in i varje trädgård så inte en stölle (stolle) stod där (skratt). Så rädd blev man. Det glömmar man aldrig, såna grejer

Y: Hur gammal var du då?

R: 13, 14?

U: Asså man var 15 när man gick in på barnförbjudet. För min kompis och jag vi åkte också hit och gick på: *Huuu så hemskt* på Röda Sten. Och min mamma hade inget läppstift. Hon målade sig aldrig så vi gick hem till min moster (skratt) och låna läppstift och trodde att man såg några år äldre ut. Så barnsligt vettu

R: (Skratt)

Y: Och det funkade? Ni kom in?

U: Ja och vi var så rädda både hon och jag, så det var inte klokt. Det var vår första barnförbudna

Y: *Huu så hemskt*

R: Mm och den handlade om en gubbe, han var, han blev när han fick sina anfall, så blev han omvandlad till en varulv. Man såg hur håret växte ut. Tänderna växte ner (Rolf visar)

Y: (Skratt)

R: Och så växte det upp andra grejer och så var det då. Red Skelton hette filmstjärnan på den tiden. Han var ju lite spexig och rolig så att. Han gick ju in där. Han visste att det bodde någon där och skulle säga nåt och då tjöt ju publiken varje gång han tog i handtaget. För då stod ju gubben innanför där och bolmade

U: Usch vad hemskt!

R: Ja det skrämde livet ur mig på den tiden

Y: (Skratt)

R: Så var det

Nödbostäderna

Y: Men när ni gick ner mot älven kommer ni ihåg nödbostäderna?

R: Jajamän. Negerbyn hette den, men det får man inte säga idag

U: Vad hette den sa du?

R: Negerbyn

U: Ja just det

Y: Indianbyn har jag också hört. En annan del av det

R: Ja. Det var små hus som låg där vettu, med jämna mellanrum, som folk bodde i

Fiska kudonger

U: Men min mormor bodde på Klippgatan och det var inget som hände där mer än att jag (skrattar) har en kusin

R: Berätta

U: Jag har en kusin som heter Kurt som bor på Slottsskogsgatan som var 1 år äldre än mig och han var en liten fuling. Han visste så mycket mer än vi. Vi var så barnsliga och kom ju därutifrån (Påvelund) och det var ju så barnsligt att. Så sa han: *"ska vi gå ner till mormor?"* Och när vi gick ner till mormor så sa han: *"så går vi ner till färjan där nere och så ska vi hjälpas åt och fiska upp (viskar) kudonger."* Vad heter det?

R: Preventivmedel

U: Såna häringa (sådana här)

Y: Kondomer?

U: Ja kondomer heter det

R: De flöt ju ut ur avloppet. De renade ju inte avloppet vettu, på den tiden

U: "Och dom är roliga" sa han. "Dom kan man blåsa upp" och så gjorde jag det

Y: Stackars dig!

U: Och så kom vi hem till min mormor och så sa hon var har ni vatt? Och jag (barnslig röst) "*har varit nere vid färjan och det var jätteroligt*" och så berättade jag vad jag har gjort och mormor blev så arg. Hon blev så arg på Kurt. För han visste vad det var. Men jag hade ingen aning och då var vi kanske vad var vi? Vi var kanske 12 år

Y: Men det är ju som ballonger. Det fattar man att: *oh vad roligt. Här ligger dom*

U: Men det fick jag inte göra mer och var livrädd för det där. Jag tyckte han var så ful att han lurade mig där

Drivved och pinkekur

R: Men där gick dom och plockade drivved och sånt på den tiden vettu.

U: Ja där gick min morfar

R: De samlade ved och torkade, hennes morfar. En jättefin vedstapel hade han

Y: Nere vid älven?

R: Ja färjan gick ju över där. Så den har man åkt över många gånger

U: Så åkte min mamma ofta ner till mormor då och så gick hon förbi en (viskar) pinkekur som de gick in och pinkade i, gubbarna

Y: Pinkekur?

R: (Skrattar)

U: Ett vackert namn och så kunde det stå någon utanför som stod och: "*10 öre, 25 öre?*" "*Herregud*" sa mamma: "*Gå hem och göm dig det är inte värt varken 10 eller 25 öre.*" Hon var aldrig rädd vettu

R: (Skrattar)

U: Min mamma var absolut inte rädd

Y: Svar på tal!

U: Just precis. Så det fanns ju lite såna där erbjudanden

R: Det stod ju alltid en stor skylt inne i dom, i emalj var ju dom skyltarna gjorda, sån där blå text på vit botten. Så stod det: *Håll det snyggt*. Så kom det in en gubbe och så läste han och så sa han: "*Jag håller hur fan jag vill!*" (*göteborgska*)

Y& R: (Skratt)

U: Men det där är det inget som hon vill veta egentligen

Y: Joo. Det är jätteroligt att ni berättar, men det är jätteroligt

R: Det är sånt, man står själv med skylten

Y: Men det är också så mycket hur man som liten uppfattar vuxenvärlden. Vad håller dom på med?

R: Ja just det

Nödbostäder då – fina hus idag

Y: Men var det slagsmål? Du sa att det var gränser mot Blodnåvarna men var det också mot dom här som bodde då i Negerbyn och Indianbyn?

R: Där nere var vi aldrig. Det vet jag inte, men dom hade också såna gäng. Men den vägen hade man aldrig någon anledning att gå, vettu. Utan gick man till färjan så gick man ju rätt ner där på Älvsborgsgatan och då låg ju Negerbyn som vi kallade den, till vänster där

U: Där de bygger idag. De fina husena

Y: Eller fina, -ish

U: Ja, ja men dyra husen

Y: Ja de dyra husen.

Kompisar och gränser

Y: Men hade ni lekkamrater i hela området. Fanns det kompisar?

R: Ja, jag hade ju kompisar där nere vid Gula Faran. Där hade jag ju alla mina kompisar, nästan. Sen hade jag kompisar där i Skytteskogen också. Så det var ju lite blandat så

Y: Men var det innan de hade byggt villor eller?

R: Nä, det var villor där. De ligger ju runt det och de är ju också HSB vettu som ligger runt där. Så dom fanns ju

U: Men villorna var väl inga HSB?

R: Nä, det var privatvillor runt om

Y: Jag vet bara att en av dom som vi har intervjuat, pratade om att där upp, så kom dom (byggnationen) lite senare och då brukade hon gå med sin pappa och titta när de höll på och byggde

R: Ja, det är sant. Det kan jag tala om för dig att då gick vi bort till Högsbogatan, där hade vi en, en kompis i Gula Faran, det kallade vi ju HSB där borta, där jag bodde. Det kallades för Gula Faran. Det gick som en, där hade vi hans pappa som var rörläggarmästare och han byggde det hörnhuset som står Bokekullsgatan, Högsbogatan i svängen en stor stenvilla. Den byggde han. Så jag var väldigt mycket där borta och kikade när han byggde. Det var ju väldigt spännande, vettu

Y: Ja, jag förstår det måste ha varit jättemycket...

R: Och han hette Claes-Göran kommer jag ihåg

Y: Claes-Göran? (Skratt)

R: Åh han, han blev rör, övertog firman sen, pappans firma och hon blev

U: Rektor

R: Hans syster

U: Fråga mig, fastän jag inte har bott här

R: Hon vet mycket mer än mig

Y: Jag förstår, ni hjälps åt, men ni har varit ihop så länge

R: Hon har ett minne som inte ah, så är det

U: Inte längre

Y: Jo, jag hör nog, men okej så var det. Du hade kompisar i Gula Faran och så hade du kompisar i Skytteskogen

R: Och borta på Lugnet

Y: Hade du borta mot Marklandsgatan också?

R: Det var inte bebyggt, vettu. Där fanns inga kåkar

Y: Mot Stubbeleden?

R: Ja det var ju det han byggde, Claes-Görans pappa. Det var ju han som jag hade som kompis. Men det var den ende som bodde där

Y: Men i området i villorna här i Kungsladugård?

R: Ja det var väl några stycken, men inte här uppe. Det var mer åt det hållet och Skytteskogen var det också och Lugnet var jag mycket på. Men det var ju många äldre som bodde där uppe. Dom hade ju vuxna barn som inte bodde hemma. Så det fanns ingenting att leka med där. Men det fanns det ju på den där sidan. Generationsskiftet växlade

Lekt på samma ställe

U: Men i och med att vi har bott här och det är några generationer då. Våra barn har ju också gått i Kungsladugårdsskolan och så barnen som var på väg uppe i skogen, uppe i Kyrkogården där

Y: Svalebbo

U: Så våra barn har ju haft kompisar. Det har ju varit helt annorlunda.

Y: Ja precis

U: Lekt på samma ställe har ju Ingemar och Janne dom gjort.

R: Jajamän. Tarmklyftan och allt vad det hette. Det var ju riktiga grottor urgröpta av inlandsisen

U: Och sen har jag ju gått där med mina barnbarn och berättat att: *"Här har farfar lekt och här har din pappa vatt och gjort si och så"*. Så blir det ju

Y: Flera generationer som är på samma plats

U: Just precis

Äppelträd i Gal(n)a Kari(n)s backe

R: När Svaleboskogen blev park då fick man ju inte springa där, föra bus och klättra i träd. Utan då byggde dom ju gångvägar

Y: När var det?

R: Det var ju. Vilket år kan det ha varit, när jag var 15, 16 (år) kanske?

U: Nä det har varit mer eller det började nog då

R: Jag vet för där fanns ju Gala Karis backe som det hette, uppe i Högsbo där. Där växte ju stora fina äppelträd

Y: Men var inte det borta mot Galigani, trodde jag var borta vid?

R: Nej Galigani var är, däråt. (pekar). Gala Karis backe det var nån som hette Karin som tydligen var galen, jag vet inte, som har bott där, så fick det namnet efter den personen

Y: Galna Karin?

R: Ja Galna Karin men så säger vi inte på göteborgska. Vi plockar bort bokstäver (skratt) och då hade jag klättrat upp i ett träd där och plocka äpple vettu och på den tiden hade man golfbyxor. Det vet du hur dom ser ut?

Y: Äppelknyckarbyxor!

R: Yes och så var det höl (hål) i fickorna vettu så äpplena hamnade här (visar) så jag fick såna tjocka ben så får jag höra: *"Du pöjk! Du som sitter där, du får komma ner nu. Du får inte plocka några äpplen!"* Och jag blev ju vettskrämd. Då stod det en sån vakt som gick då och hade en stor hund. En sån Rottweiler och gick och kollade i parken, så man inte rörde. Så jag fick lämna alla äpplena till honom. Fick inte med mig ett enda! (Skratt)

Y: Nå

R: Och rädd som skam var jag

Månskensbönder

Y: Men kommer du ihåg att för det är också en sak jag fått höra då (att) det kom en häst och vagn med grönsaker som de sålde i området till äldreboende, till pensionärshemmet. Är det någonting som ni (hört)?

R: Är inte det, de sålde sån där dricka, bränsle till lampor och sånt där, fotogenlampor och sånt. De var en häst. Det var en bil, var det med ett däck bak, där alla de här flaskorna, dunkarna stod? Han åkte kring och sålde sånt och ringde på

Y: I området?

R: Ja, ja. Det minns jag, men inte det med grönsaker.

Y: Nej, men kommer du ihåg att det var något lantbruk eller liknande uppe i Svalebo?

R: Ja vesst, Ekeback vettu! Hele den vägen var ju lantbrukare

Y: Det var det?

R: Ja, ja. Det var såna små hemman de hade. Ja månskensbönder var de egentligen för de jobbade ju i regel på varvet också

Y: Okej?

R: Och så skötte de täppan när de kom hem. Där uppe fanns många såna små hus

U: Ekeback

Y: Som var just sånt att man hade grönsaker hemma och

R: För eget bruk

Y: Precis. För det var det vi försökte förstå med att de kommer med grönsaker till gamlingarna här. Vart kommer grönsakerna ifrån? Det är svårt att se idag

R: Men de kom nog utifrån, serru. För det fanns bönder runt Göteborg som körde in hit. Det fanns ju, vad heter det? Kungstorget. Det var ju mycket bönder där nere, som körde in på lördagar och så. När det var torgdags och sålde sina produkter. Så det var säkert såna som åkte runt också som inte var härifrån. De kom utomhus, stora lantbruk då. Så var det

Söndagsöppet och mjölkbud

Y: Det är otroligt när man tänker på alla de här butikerna som var i det här området. Hade ni kylskåp hemma?

R: Nej inte vi inte. Det kunde vi bara drömma om

Y: Nej, men det behövde man ju inte heller när man hade mjölkbutiken

R: Nä, den var ju tvärsöver gatan

U: Det var ju öppet varje söndagsförmiddag

R: Ja då. Jag gick ju ut med såna

U: (KI) 8-10 kunde man gå ut och köpa mjölk på söndagsmorgon ungefär

R: Och folk kunde beställa. Jag jobbade här nere för Konsum som springpojke där. Bar ut mjölk på söndagar och ställde utanför dörren, som de gör i staterna. Så ställde man utanför. De hade beställt och kunderna på Konsum eller någon annan affär då, så bar man ut det och ställde utanför dörren. Så det fanns

Modeaffär som hette Rio

U: Men om man tänker nere vid, nere vid Rio där nere. Där fanns ju hur mycket affärer som helst

R: Jajemän

U: Mjölkkaffärer, charkuteriaffärer

Y: Och vad är Rio?

U: Det var en klädaffär

R: I början på Älvsborgsgatan alldeles i svängen Mariagatan och Älvsborgsgatan

U: Men där de säljer sånt här möbler idag

Y: Ja

U: Där, där var en modeaffär som hette Rio. Väldigt snygg och fin. Jag själv har jobbat där i många år och på andra sidan i samma hörne där det finns matservering idag. Där fanns Västgöta

Y: Ja just det, men det har jag minne av, men låg inte den(...) Vad hette den som låg längs Kungsladugårdsgatan? Där låg det någon dambutik som sålde

U: Ja men det fanns ju, det var ju Vega

Y: Ja, det är den jag blandar ihop med

U: Det var ju en sån affär när jag jobbade på Rio, som var sån där udda grejer. Men Rio och Västgöta de hade ju fina kläder och så bredvid där dom har affärerna idag, där man köper eller det är ju restauranger överallt och mat och - där var ju skoaffär Oskaria och här nere så fanns ju en skoaffär som det finns idag vid Mariaplan. Den har ju funnits där i alla herrans tider

Y: Ja otroligt

U: Och vad hette den? Skobeckman

R: Skobeckman ja

U: Skobeckman hette den affären och så hade de Oscaria där borta

R: Ja just det

U: Så det har funnits mycket

Massor av butiker

R: Det fanns massor: Tobaksaffär, damfrisering, mjölkaffär – nu pekar jag på Kungsladugårdsgatan. Allt snett över gatan och så hele vägen ner, så fanns det tobaksaffären, järnaffär där jag jobbade som springtjack på hörnan där elaffären är idag, på hörnet nere vid Godhemsgatan

Y: Jaha!

R: Där passade jag en hund som var galen

U: Och det fanns ju sån här. Det fanns ju vad skulle ja ha sagt? Grönsaksaffärer!

R: Och bagerier fanns det, herregud! Hur många som helst

U: Och fiskaffärer, gud så mycket fisk!

Y: Otroligt

R: Det fanns ju Klintens där och vad hette dom så låg där nere vid, där vi alltid handla?

U: Vid Mariaplan? Det hette ju NG

R: Ja NG hette det och så Mariakonditoriet. Det var tre stycken bara på den sträckan

U: Och så rätt över gatan fanns den som låg där vid, den som har stena som

R; Ja just det

U: Där vinda vägen låg

R: Precis där fanns ett konditori

U: Överallt där fanns ju fiskaffärer

R: Och där uppe var ju speceriaffär, här i huset på gaveln

Y: Ja precis

R: Ahlbergs, hade ju där, Sandblom hade ju där uppe vid ICA-vägen

U: Sandbloms dom, den (ICA) öppnade ju när dom stängde

R: Precis, stängde dom, (så) öppna han (ICA). Sen har det fortsatt så och det fanns radioaffär, det fanns

U: Postkontor

Y: Var låg radioaffären då?

R: I samma länga där uppe som ICA ligger, fast dom har tatt det till lager nu, deras affär. Det har dom som lager

U: Det var ingen som hade så stora affärer. För de gjorde ju Konsum av den affären. Konsum låg där som Pizzerian är. Konsum låg där som äh

R: Plaskedammen är

U: Nä, Plaskedammen, Konsum fanns ju här nere vid NG!

R: Konsum fanns här nere också. Svärdsiljan hette det

U: Ja Svärdsiljan

R: Hette det kvarteret

U: Just det och så fanns det som det finns idag. Det finns ju Konsum. Så det fanns ju Konsum överallt och nere vid Jägerdorf. Ja helt otroligt. Ja, käre nån

När butikerna försvann

R: Det fanns hur mycket som helst

Y: Ja det är verkligen en stor förändring på området

R: Ja, så äre vettu. Sen började stormarknader så försvann alla dom där. De fick ju inte folk

U: Jag blev så arg en gång när jag åkte hem där. (Jag) hade vart ute hos en kusin ute på Hisingen och så åkte vi hem. Så satt min kusin Margit, hon bodde här nere på 35:an på denna gatan i radhusen och så satt Margareta, hon bodde ju där borta i Onsala och så var det någon mer också. *"Och nu ska vi köra hem Ulla och herregud jag fattar inte hur du kan bo här. Här finns ju inga affärer kvar!"*

R: (Skrattar)

U: Jag blev så förbannad. För jag har alltid handlat runt omkring här och då hade de flyttat och byggt hus nere i svarta hölet, (hållet) som jag sa om där Margareta och dom bodde och Margit bodde här nere (på gatan)

R: I Onsalalandet. Det var ju landet då

Y: Där fanns väl inte (butiker)?

R: Nä, då fick dom åka till Kungsbacka vettu

U: Var hittade dom en affär där ni bor, sa jag, i dom jävla svarta hölen?

R: (Skrattar)

Världens lyxigaste stadsdel

U: Jag blev så arg! Att de anmärkte på mitt område där jag bodde. Det var ju det bästa som fanns! Nära till Apoteket, nära till banken, till posten och spårvagnen precis utanför

R: Hur centralt som helst

Y: Otroligt med det faktiskt

R: Å skulle du ha fritidsområde, så fanns det det också

U: Vill du åka ner till, det var ju hur enkelt som helst att åka rätt ner och bada och åka med skärgårdsbåten. Va! Så centralt vi bor

R: Vi var ju hos henne, opera, hon som sjöng på operan vettu i Göteborg. Hon och Pelle köpte hus i villan där borta

U: Det vet inte hon, som är så ung

R: Du vet inte vem dom är? Men i alla fall så sa dom

Y: Jag är 60 plus!

R: Du är för ung! Du är bara barnet. Jag var där bätte (borta) och dom köpte villan, så var vi och gjorde i ordning deras kök. Dom ville ha lite spottar och så där. På Sundhagsgatan bort här, halvvägs bort, ett vitt hus, 31 tror jag det står. Pelle vad ju sån fotograf, sportfotograf, väldigt trevlig kille. Ja dom va trevliga bägge två. Så säger hon: *"vet du det Rolf att du bor i världens lyxigaste stadsdel?"* Då tittade jag på henne och tänkte att hon har nog fått fnatt eller nåt för, för mig var det här arbetarbostäder. Du så sa hon: *"Vi har ju bekanta vettu som kanske inte är liksom vi, du och jag"* menar hon på, men dom är så, *"alla bor i byar runt omkring"*. Det var ju societeten som bodde där, *"Men dom vill gärna komma till Kungsladugård och bo"*, så fint var det här och det hade jag aldrig hört förr

Y: Vilket år var det?

R: Och herregud, vi hade ju

U: Dom kom hit

R: -70, 80-någoting

Y: Så då började det ändra sig

Spårvägare och vanliga kontorister

Y: Så i början var det arbetare?

R: Ja, det var spårvägare och inget märkvärdiga gubbar och kärringar här. Det var ju bara vanliga människor

Y: Ja precis

R: Så kom det plötsligt TV-gubbar hit förstår du

Y: Ja hur illa kan det bli?

R: (Skratt). Då rasa hela

Y: Ja då rasa hela bygget. Men vi ska inte vara oroliga för honom

U: Vem pratar du om?

Y: Min man

(Alla skrattar)

R: Jag drog på där för jag tänkte att jag sagt

Y: Nä, jag tycker det är jättespännande med det här. Vilka som bodde här (och) att det var vanligt folk som fick bo här

U: Just det

R: Ofta var det spårvägare och så och det fanns annat folk, som vanliga kontorister som man sa på den tiden. Det fanns det också väldigt många

Egen rörelse i Gårda och TBC

Y: Och vad jobbade din pappa med för något?

R: Han hade egen rörelse: Kol och villaaffär och transporter. Så han hade lastbilar och grejer

Y: Han hade egen business?

R: Ja så hade han

U: Han gick bort tidigt

R: Ja han blev inte gammal, vettu

U: Han blev bara 51 år

Y: Oj!

R: Ja han fick ju TBC. Han hade TBC sedan han var ung vettu och till slut så gick det på ryggmärgen upp i hjärnan och så dog han

U: Galopperande TBC

Y: Oh så sorgligt!

R: Han var 51 fassan

U: Han var 51

R: Så jag skulle ju ha övertatt den rörelsen tänkte jag då. Så pratade jag med erfarna såna gubbar. De kom ju bort och tittade på det där, när vi skulle sälja av det, men då sa dom: *"Du har tur Rolf, för det är så, blir så hårt i den här branschen och de här bilarna som din farsa har, de har ju inte ens tipp. De hade ingen tipp, så du, du kommer konkurreras bort kvickt och så är du för ung för å överta trafiktillståndeterna och det måste man ha på varje bil för att få köra"*

Y: Okej

R: Ja och det var ju dom som var attraktiva, för den som ville köpa då vettu. Resten var bare skrot tyckte dom. Så, så var det

Y: Och hur gammal var du när din pappa gick bort?

R: 19 var jag

Y: Så du var precis, men då hade du redan börjat att jobba?

R: Ja, jag var där borta och hjälpte tell (till) vet du. När fassan låg på sjukhus

Y: Var hade han sin verksamhet?

R: I Gårda

Y: I Gårda!

R: Men då var det ju inte som idag. Fabriksgatan var typ, om du tänker dig plankhus och grejer och där låg ju vissa fabriker som gjorde bland annat såna här makaron, makaroner. Du vet dom krökte dom vettu och så borrade dom sen vettu

Y: Nej det gjorde dom inte!

U: (Skrattar) Nu hittar han på massa strunt!

Y: Ja nu hittar han på. Men han bodde i Gårda?

Hästtransporter och hus på lera

R: Han hade verksamheten där och det var ett sånt stort. De hade haft hästar där en gång i tiden. Det var ju ett stall bak i byggnaden. Där hängde ju seldon och sånt kvar. När jag var pojke så hängde dom kvar, men hästarna var väck

U: Det fanns ju även här nere

R: Jajemän, Hildings åkeri, låg vid färjan. Han hade 30–40 hästar. Det var stora längor där som dom, där alla silosarna ligger vid Sockerbruket. Där var det sånt häststall, vettu

Y: Och vad användes hästarna till?

R: De jobbade för stan. De körde såna här små tvåhjuliga kärror med gummi hjul. Så körde dom gatsten och sand. Det var ju gatsten på gatorna

U: De körde kistor

R: Ja det körde dom också. Allt sånt kördes med hästar. Så när man låg uppe här på andra våningen. När man låg i sängen och läste tidningen eller bok så körde det ett begravningsståg förbi. Då gungade hela huset här, för det stod ju på lera (skratt!) Man kunde ju inte läsa!

U: Det känner man ibland när det skakar i huset

Y: Ja vad det skakar! Men det var dom här trucks, Lönns truckar då

R: Men det räckte med att dom hästarna slog i, så gungade hela huset

Y: Ja

U: Jag tror att ibland när spårvagnen åker förbi, så tror jag också att det skakar

R: Men det har blett (blivit) möcket (mycket) bättre

Y: Det har det?

R: Ja mycket som har dämpat, sen dom la dit det nya vid spåren där

Sonen och cykeln

U: Jag kan säga att när Ingemar var liten och våra barn var små. Men det är Ingemar jag har brötats med mest

R: Våran stora lelle (lilla) pojke (pojke)

U: Jag hade hållt på med att lära honom trafikregler och han var ju så tidig med allting. Han kunde ju allting på direkten. Cykla och hade sig och där inne bodde en unge (unge) som var ett år äldre än Ingemar och honom fick dom ju krampaktigt hålla i handen när de gick ut med han. Så fick jag ju den

ena ongen efter den andra på de fyra första årena här (pustar) och på nåt sätt var man ju tvungen att ta sig fram. Så han fick ju cykla på en tvåhjuling, när jag tror han inte var mer än tre va

R: Ja tre år

U: och så fick jag, herregud vad jag höll på

R: Han feck (fick) cykla samtidigt som

U: Han skulle ha sin cykel: *På ett villkor! Att du bara cyklar dit! Till den kanten där nere och sätter du hjulet nedanför, då går vi hem med cykeln igen!* Och så fick jag hålla på varenda jädrans

R: (Skratt)

U: Men han löd mig, han vågade inget annat

Y: Vad bra

U: Men se så kunde han gå över och sa: *"Du mamma! Min cykel den har fastnat i en lerhög"* och då hade cykeln sjunkit ner och då var det Ulla som fick ta på sig stövlar och grejer och ut och dra! Upp cykel!

R: Då byggde de på den sidan (Andra sidan Kungsladugårdsgatan dvs Sundshagsgatan)

Y: Ja i samband med att de byggde där! Just det!

R: Då var ju ongarna där vettu

U: Han!

R: Ja (skratt) det var nog flera

U: Man fattar inte, jag fattar inte att jag har blivit så gammal med den galna ongen. Han var ju ingen stygg

R: Nej, nej absolut inte!

U: Han var ju ingen elak människa, men bara försigkommen och visste allt

Pojkfan sitter i trädet

R: Hennes pappa satt här uppe i andra våningen och drack kaffe med Ulla en gång. Då hade dom träden som står här (träden på trottoaren). Det var ju andra träd som stod. Dom stod ju närmare huset och nästan lika höga. De var så höga fastän rena från kvistar, tre eller fyra meter upp

U: Ända upp i mitt

R: Vid fönstret (på andra våningen) började kvistarna. Så säger morfar: *"Vänd dig inte om Ulla men pojkfan sitter i trädet nu"*

U: *"Och tittar rätt på dig!"*

R: Han hade asat sig upp och tittade när de drack kaffe vettu (skratt) in i köket tittade

U: Han ålade sig upp. Alla byxor slets ju ut. Jag fick ju (låtsasgråter)

R: Du hade jobb med honom

U: Ja det var det

Hemarbete i 19 år

Y: För du var ju på jobbet (Rolf)

U: Jag var hemma i 19 år. Jag kunde aldrig ha jobbat

Y: Det förstår jag

U: Åh så frågade min, Rolfs syster. Hennes man var så dum så. Han är död så han kan inte försvara sig. Så sa han en gång när jag hade fått Ingela och när ska du ut och jobba då?

R: (Skratt) Ja

U: Alltså jag fattar inte hur jag skulle kunna göra det

R: Nej

U: Jag menar ju, jag hade tre pojkar där och när Ingemar var nio så fick jag Ingela. Då blev det en bebis igen och vi klarade oss. Jag har ju alltid lagat mycket mat. Jag har alltid bakat. Jag har alltid lappat kläder och sytt kläder när ongarna var små och jag gjorde ju jättemycket och lade de tidigt på kvällen. Så jag fattade inte vad han menade

R: Nä han fattade inte själv vad han menade. För man kan ju inte säga det. Hon hade ju mer jobb än vad han hade på hela sitt jobb. Det gjorde hon hemma

U: Han var ju med i

Y: Det är en otrolig arbetsbörda

R: Fuktansvärt sicket jobb

Y: Det är ju det och man är ju aldrig (fri) alltid

R: Alltid på spänn: *"Var är dom nu då, vad gör dom nu då?"*

Bra sömn

U: Men jag har alltid haft en jäkla bra sömn

Y: Vad bra!

U: Alltid. Lagt mig, sovit och så vid minsta knyst (visar hur hon vaknar)

Y: Upp

U: Och sen kunde jag (Jobba)

R: Och mig kunde de hälla vatten på. Jag sov ändå

Y: (Skratt)

U: Jag väckte han varenda morgon för att han skulle komma till jobbet

R: Ja, annars hade jag inte kommit dit

U: För han sov som en gris

Mors bästa gris

R: Jag vet när de byggde upp på Högsbohöjd, där vid Axel Dalströmstorg, då var vi uppe på byggena där. Och då hade jag en kompis som bodde här borta på Slottsskogsgatans 80 där och vi cyklade dit

upp varje morron, men vi kom aldrig till bygget (i tid), dom började ju vid sju, vettu va och vi kom aldrig dit förrän åtta. Då kom vi cyklande två drönare där, men det var ingen som sa nåt där. Det var två killar, det var ingen idé. Dom kom vid 8 i alla fall. Så var det

Y: Så var det

R: Så mors bäste gris har man ju aldrig vatt (varit). Det kan man inte påstå

Y: (Skratt)

Nedvärderade mammas släkt

U: Och det bodde, det här med Margit min kusin som bodde här nere och så var hon gift med en som hette Gunnar. Han var sån redig gubbe och så gillade han inte Ingemar för han jobbade på posten den där Gunnar. Och Ingemar har också varit brevbärare och han kom ju försent också. Och han flyttade hemifrån och kom ännu senare till jobbet och när jag berättade för honom (Gunnar) så var han ju så arg och dum så sa jag så här, att hade inte Rolf (...). Jo han sa någonting att man måste ju ha ett ansvar och vakna. *"Den gubben som sitter där, sa jag. "Han har jag väckt varenda morgon. Annars hade han inte kommit till jobbet"*

R: Han trodde att det var jag som var duktig

U: Ja han trodde att det var han, för han nedvärderade min mammas släkt lite grand

R: Dom var lite "möshumla" (latmask). De blev aldrig färdiga

U: Så sa han, men han sa inte det om mig

R: Nej, nej det gjorde han inte

U: Men så sa jag te (till) honom det, om inte jag hade väckt Rolf så hade han aldrig kommit till jobbet. *"Du sitter här och ljuger"* sa han. *"Nä, sa Rolf, det gör hon inte. Det är sanning"*. Han trodde inte det. Att jag skulle vara så redig som kom från Jonssonska släkten

Y: Åh det var inte bra?

U: Nä

R: De var en avart

U: (Skratt)

Y: Åh du valde ändå en Jonssons?

R: Ja jag har aldrig märkt att de var någon avart

U: Min mamma var hur bra som helst

R: Herregud jag vet inte var han fick det ifrån

U: Men det är ju så med vissa människor

R: De bedömer fel

U: Ja nu pratar vi om sånt extra

Y: Men det är roligt och jag förstår också den enorma arbetsbördan som blir på den som ska axla hela. Alltså arbetsuppgifterna tar ju aldrig slut. Har man ett jobb så går man till jobbet och sen så går man hem

U: Just det

Kan inte laga skörpvälling

Y: Är man hemma och jobbet är där, så tar det ju aldrig slut

R: Det fortsatte ju dygnet runt

U: Men samhället har ju förändrats. Bägge två hjälps åt i hemmet

R: Bägge två lagar mat idag. Jag kan inte ens laga skörpvälling, vettu

Y: (Skratt).

Springpojksjobb

Y: Men du började jobba. Vilken ålder fick du jobb första gången?

R: Springpojksjobb fick man när man gick i skolan

U: Men vuxen?

Y: Men springpojksjobb, när började du springpojksjobb?

R: Det var väl i sjätteklass, hur gammal är man då?

Y: 12 Kanske?

R: Det kallas för barnarbete idag, men det var det inte. Det var ingen som snackade om det

U: Jag har också jobbat som barn

R: Ja man var springpojke eller springtjej

U: Springtös

Köra 50 liter rödsprit på vanlig cykel

R: Jag kan berätta en rolig grej för dig om Kungsladugård. Det låg ju en järnaffär där nere på hörnet, berättade jag ju för dig förut. Där var jag springtjack och den gubben han skulle ha ett fat rödsprit till affären och det köpte man nere på Holmen. Då låg vin och spritcentralen där nere på Hultmansholme och jag hade en tvåhjulig cykel men en lastbrygga på och en stor pakethållare fram och en vanlig pakethållare bak och så var det som en vanlig cykel. Och då fick jag ta tomfatet som var på 50 liter och så här stort (visar) och 50 liter vet du vad det väger?

Y: Ja

R: Mm, så körde jag ner tomfatet till vin och spritcentralen, lasta på och jag hade såna där remmar och drog fast det med och sen cykla uppför. Han hade en brorsa med en järnaffär i Landala och han skulle ha halva fatet. Så då fick man cykla dit och tappa av, men du vet jag vågade ju aldrig gå av cykeln för då tippade ju hela skiten, vettu. Så jag cyklade uppför de backarna med det fatet på och så tömde jag av halva hos gubben där och sen cykla ut till Kungsladugård, så fick han resten. Det höll jag på i tre timmar. Det var den tiden jag hade innan klockan var sex. Då stängde han. Det var ett uppdrag i veckan. Nej varannan vecka.

Y: Så det var ditt uppdrag att cykla detta?

R: Ja, sen fick jag ju vara med om annat, expediera, väga upp grejer och sånt som man gjorde på den tiden. Det var ingen som frågade om det. Det var bara att trampa iväg. Fråga en sån liten pöjk. *"Nä det kan du göra själv"*

Y: Eller hur? Det är inte klokt faktiskt

R: Men man tänkte inte, man bara trampade iväg vettu

Tagent - en bra investering

Y: Men då fick du lite pengar?

R: Ja jag tror jag hade 1 kr i timmen

Y: Ja och vad gjorde du utav dom?

R: Då köpte jag en gräsklippare till huset här. Det var en bra investering. En sån där scht (visar handklippning av gräs). Jag tror den står därinne ännu. Tagent hette den. Om det är den vet jag inte. Jag kan ha bytt

Y: En handjagare?

R: Just precis, det fanns ju ingenting annat

Y: Men det har ju vi också

R: De är käcka

Y: De är käcka

R: De strejkar aldrig om man inte strejkar själv

Y: Vi fick byta nu för den hade rostat ihop, det var svärföräldrarnas

R: Så nu har ni motor?

Y: Nej, jag är motorn men det är vassare liksom

Gräsklipparsnack

R: Ja så ja. Nä, för jag gick ju och köpte. Jag tyckte att, jag kan inte köra en Flymo här som jag klippte med. Då blir det sånt gräs som strös ut igen och lägger sig. Det blir ju så tjockt, så det blir som att gå på en sån där äng eller så jag sa, jag får gå och köpa en med uppsamlare på för att skicka å det på sån kompost och det gjorde jag men så var jag så jädra dum att jag klippte en gång, nyligen när det hade regnat, dagen innan och jag trodde solen var uppe så jag trodde det var torrt. Men den gräsklipparen klarade inte det så motorn brann upp

Y: Nämen!

R: Ja så nu har jag en sån Flymo igen (Skratt) så nu får jag ha den

Y: (Skratt)

R: Så kan det gå. Ja så kan det gå när en inte är klar i knoppen

Y: Men man kan inte veta alla gånger

R: Men så fick jag läs mig till att det finns såna som har knivar för vått gräs, men det hade inte denna

Vuxen 12-åring

U: Men det var om när du fick ditt första jobb

R: Ja det var ju det jag berättade för dig och då köpte jag en gräsklippare hit för de pengarna

U: Men det var inte det, utan vuxet jobb

R: När jag fick ett vuxet jobb. Jag tyckte att jag var vuxen då när jag var 12 år

U: Men det var du inte

Dispens till yrkesskola

R: Men sen började jag yrkesskola, vettu. Jag gick ju utbildning som elektriker

Y: Okej och vilken ålder var det?

R: Ja då var det det att jag gick in på dispens, för jag var bra i matte. Så det kan jag skryta med. Det var det enda jag var bra på. Så på grund av det kom jag in tidigare. De skulle vara fyllda 15 men det var inte jag. För jag fyllde ju sent på året men dom tog ju in i augusti. På våren fick man ansöka och sen tog de in på hösten, men jag kom in. Vi var 12 gubbar som kom in och där råkade jag slinta med där

Y: Och det var på Sanna?

R: Nä, då gick jag på Järntorget. Yrkesskola vettu.

Y: Okej?

R: Där utbildade dom frisörer och kockar och bilmekaniker och alla såna yrken. Så de är ju rivna idag

U: Då var du 14 och ett halvt år

R: Ja det var jag. Där går det undan ser du. Två år från springtjack till läsande och pluggande

U: Men så var det ju

Gott om jobb

Y: Så gick du där i två år?

R: Ja den var tvåårig så fick man ut och praktisera emellan och sen fick vi ju jobb då. För det fanns det ju gott om, vettu för unga pojkar på den tiden och tjejer också. De behövde inte gå hemma en minut. Man tycker det är synd när man ser en människa som inte kan få något jobb idag

Y: Ja absolut

R: Det fanns bara inte på papper att det inte fanns några jobb. Det var bara att gå ut och prata så fick man jobb

Förlora synen på krossen

U: Men när han gick yrkesskolan så skadade han sitt öga, så han miste ju sin syn på sitt vänstra öga

R: Det var första veckan jag var ute, så var jag med en kille som hette Björklund. Han var en väldigt snäll gubbe var det. Men han var lite, han var mormon, men det har ju inte med det att göra. Han var väldigt snäll ändå. Och han och jag var på krossen ute på Koppartrans. Det vet du inte vad det är, men det låg en stenkross på andra sidan älven och där var vi och skulle ta isär en stor stenkrossmotor och den var ungefär så här stor som det här bordet.

Y: Oj!

R: Så jag står där och så säger han: *"Pöjk du får hålla där!"* Det var en sån där stor sköld och i den satt det ett handtag som man kallade borstar, man lyfte dom när motorn hade startat. Då var det en likströmsstart, vettu. Så lyfte man borstarna ifrån, för då gick motorn på eget magnetfält va. Det är lite komplicerat att förklara. Men det var det. Han skulle slå bort det handtaget för att det hade fastnat och så tar han en rundfil vettu, toppen på en rundfil, den ser precis ut som en körnare, man ser där, en liten rund grej med spets och kittar till och den sprack och flög rätt i ögat på mig

Y: Oj vad hemskt!

R: Så jag fick inte igen ögat. Jag satt utanför där. Så de körde ner mig med en lastbil till Koppartrans sjukstuga. Så säger hon sjuksystern: *"det kan vi inte göra någonting åt. De får köra upp dig till Sahlgrenska"*. *"Jasså går det inte att plocka då?"* Undrar jag. *"Jag känner ju den där"*. *"Nej! Rör den inte"*, sa hon. Å han körde upp mig, samme kille då. Så säger han när vi kom till Kungssportsavenyn vid Kopparmärra där, då låg hans kontor där. Så säger han: *"Kan du vänta lite Rolf. För jag ska upp och hämta avlöningen till gubbarna bara"* (Skratt)

U: Det är så hemskt så

R: Där satt jag på andra sidan i bilen och kräktes. Jag mådde ju så illa och så snurrade det hele skiten. Då gick han upp och hämta pengar till gubbarna där. Det nekade ju inte jag. Det fick han göra, vettu. Sen körde han mig till Sahlgrenska

U: Då låg du där lång tid

R: Ja och Rosengren hette den läkaren och han var professor. Han var väldigt känd i Europa. Han och en spanjor var de enda ögonkirurgerna som kunde rulla tillbaka näthinnan bakåt. Det låg en finne jämte mig. Han hade fått sån näthinneavlossning. Dom klarade ena ögat på honom men det andra gick inte. Så han var så duktig. Sen så sa dom alltid till mig efter detta. *"Du har ju ett jättefint"*, När jag var uppe och fick skit i ögat. För jag såg ju inget när jag fick i det (höger) öga då var jag blind. Så då åkte jag upp till Sahlgrenska så spolade de och hade sig. Då sa de alltid: *"Du har ett bra reservöga Rolf"*. Det var det som var skadat då, så var jag hos en ögongubbe som var i Guldheden. En väldigt skicklig gubbe var det, för senare när jag blev äldre, så sa hon att jag skulle gå dit så kanske jag kan få se på bägge ögonen någon gång? Kan ju vara trevligt. Så jag gick upp till, (han) dömde ut det totalt, den sämsta operation han hade sett, sa han. *"Den kan jag inget göra åt. Du kan få ledsyn"* sa han. *"Det har jag redan"* sa jag. Ledsyn.

Sett som en katt

R: Så jag har kört, levtt med ett öga mitt hela, men jag har ju inte haft ont av det. Jag har ju sett bättre än de flesta som har två ögon

U: Han har sett bättre än vad jag gjort, alltid

R: På kvällar och nätter när jag har kört bil, vettu. Då kan de säga: *"För fan du får köra nu. Jag ser inte längre"* så har jag sett som en katt vettu. Åh du kan aldrig få mer än 1 på ögat. Det finns inget plus upp eller ja minus finns det på det. Men 1 är det bästa du kan ha och det hade jag

Y: Och du blev inte långsynt?

R: Nej jag såg väldigt bra

Y: Ja det var tur men tänk om du haft båda.

R: Då hade det varit kört vettu

U: Huamig

R: Ja det var första veckan jag var ute och jobba. Det var det jag berätta

Y: Oj vad läskigt

Dansa med byxor

R: Och det var 1951, för det var spårvagnsstrejken då. Då cyklade dom tjejerna ut och dansa med byxor

U: Utifrån Kärringberget, där ute. Där bodde ju jag och så cyklade vi till dansen på Rotundan. Vi måste ju dansa. Oh vad vi har dansat! (skratt) Och vi packade stora väskorna med oss och så hade vi dom på pakethållaren och så cyklade vi in till stan och så cyklade vi fram till tanten som tog kläderna och så sa vi: *"Vi får väl lämna in våra väskor?"* Jajemen. Då hade vi varit inne på toalett där inne och klätt på oss, snygga tjejer och så lämnade vi kassen till henne och när vi ska hem så gick vi en kort stund innan och in på WC och bytte om igen, och så cyklade vi hem till mamma

R: (Skratt)

U: Och mamma sa: *"ni är inte kloka"*

Y: Hur gammal är du då?

U: Då var jag , det var. Vad sa du att?

R: -51

U: Ja -51 jag är född -34 så vad var jag? Jag var 16 år

Vi kan väl röka?

Y: Men hörni, den här slingan fanns det något som hette?

R: Jajemän 10:ans spårvagn. Den vände där uppe

U: Där huset ligger

R: Det låg en Pressbyråkiosk där

Y: Ja just det. Har du köpt två gula, lösa Bill där?

R: Ja, om du visste hur mycket cigaretter jag köpte

U: Ja det har jag också gjort, hem till min mamma och pappa. De hade inga pengar. De var fattiga, *"Men Ulla kan du gå upp och köpa två John Silver"*

Y: Var det John Silver?

U: Om. Det var andra också. Men jag har aldrig rökat själv. Aldrig en cigarett. Jag hade en kompis som ville. *"Ulla vi kan väl röka?"* Gör du det, men jag gör det aldrig. *"Nä men Ulla, vi kan väl?"* Nä

R: Ulla var före sin tid egentligen

Y: Precis

U: Och när jag fyllde 50 och så träffade vi våra killar och så gifte vi oss, och (då) stämde inte de här killarna så mycket. Utan det var mest ibland när jag sa: *"Kan vi inte åka ut och hälsa på dom?"* Jag

längtrade efter henne och så gjorde vi det, men han gillade inte sånt, så vi var inte, men när vi fyllde 50 kom hon hem till mig. Och så bjöd hem oss på kalas och så. Han rökte ju. Så satte vi fram ett askfat och du sa att Rigmor rökte. Hur många var det? Och jag sa: *"Röker du?"*

R: Ja, de fyllde askfatet

U: *"Ja. jag har aldrig vågat säga det till dig"*. Då blev jag nästan lite förbannad

R: Du hade makt över henne, vettu

U: Ja jag hade det

R: *"Ulla rökte inte, så då vågade jag inte visa att jag rökte"*

Fimpa i Albylask

Y: Och du har inte heller rökt?

R: Jag, jo! Jag har rökt tills jag var 46 år

Y: Sen var det färdigt?

R: Sen var det bra. Sen slutade jag bara

Y: Men det jag hört berättas är att då gick man och köpte två lösa Bill och så kunde man ha det och flirta lite, träffa någon och så kunde man ta en lös Bill, gå ut med hunden och spana på killar då. Men var det något som ni gjorde när ni var unga, gick och köpte två lösa Bill?

R: Ja en lös Boy. Då hade jag en Albylask för då fimpade man den efter ett par bloss och så la man den i Albylasken, så tände man den igen till den tog slut. Det fanns ju inga munstycken vettu, man fick röka tills det brann i läpparna. Så det fanns att köpa, men det tog ju slut längre fram. Då fick man köpa hela paket om man skulle ha. Annars så fick man inga. Då fick man köpa av någon annan som hade köpt ett paket

Jazzen nä Kullen!

Y: Men hur gamla var ni när ni träffades?

R: Vi var väl, jag var 17,5 år

U: Just det, bra. Vi är ju födda 34 och vi träffades ett helt år innan vi. Han bjöd upp mig på dans och så

Y: Vart träffades ni då?

U: På dansbanan

Y: Och den låg?

R: Liseberg. Jazzen hette den, vettu

U: Där träffades väl inte du och jag!

R: Gjorde la vi?

U: På Jazzen? Näe

R: Är du inte mä?

U: Men Rolf, var dansade vi när vi var?

R: Men vänta nu...

U: Ja, men jag vet. Jag vet precis vad du ska säga, men vi gick och dansa

R: På Kullen. Men det var ju på vintern?

U: Det var ju där vi träffades

R: Nej

U: Nej nu hetter han. Du skulle möta mig en gång

R: Ja, ja! Jag tar tillbaka det

U: Ja ta tillbaka, ta tillbaka

R: (Skratt)

Y: Är det historieförfalskning?

R: Ja det kan det va

U: Men han säger ofta fel. Men vi träffades när vi gick och dansa och då gick vi på Kullen

Y: Och det var på Liseberg?

R: Nej det var på Sprängkullsgatan, uppe i dom gamla tegelhusena. Där universitetet ligger idag

U: Där läroverken finns idag men

R: Universitetet

Följa mig hem

U: Ja universitetet har där, ja. Där gick vi och dansa och där träffades vi och sen följde han med mig hem. Vi skulle ha sällskap, kompisarna. Vi bodde ju där ute på landet och då måste man åka hem ihop. Det hade vi lovat varandra och jag höll som jag skulle, men hon gjorde ju inte det, Rigmor.

R: Blanda inte in din kompis

U: Men skit samma. Men vi gjorde det i alla fall och sen så frågade han mig igen och då sa jag ja.

Y: Vad frågade han igen?

U: Om han fick följa mig hem. Och sen blev det vi två och då var vi, var vi inte fyllda 18? Nej vi skulle fylla

R: Så var det faktiskt

Åh vad roligt vi hade

Y: Så dans?

R: Man möttes så vettu. På dansbanan, utedansbanan eller innerdansbanan. Det fanns ju massor av utedansbanor runt här. Näset och överallt, Fiskebäck och överallt fanns det dans

U: Rigmor och jag gick ut och dansa när vi var 13 år. Då gick vi in på Grevegården och dansade, men vi dansade bara med varandra och vi sa: "*vi dansar*", inga killar bjöd ju upp oss. Men 13 år! Nej det var för tidigt. Så vi fick nöja oss och dansa hela tiden med oss själva. Åh vad roligt vi hade! Åh!

Y&R: (Skratt)

U: Det var ett ställe som han inte gillade

R: Nä jag tyckte inte om Grevegården. Nä jag tyckte det var lite – ja men det...

U: Men min mamma hon dansade och på lördagskväll, det var ju inte mycket musik när man växte upp

Y: Nej

U: Och vi hade ingen grammofon. Det hade dom nere hos farmor, men inte hos oss. Så var det en halvtimme eller en timma och då dansade vi med mamma och hon tog och ställde oss på fötterna. Så vi skulle dansa

Y: Ja vad roligt! (skrattar)

Dansat hemma

U: Nä det var roligt. Dans har varit väldigt betydelsefullt. Han och jag har dansat hemma här. Det var många år sedan vi gjorde det nu, gamle

R: Nu ramlar vi bare

U: (gapskratt)

R: Det är ju ingen idé

U: Vi har dansat jättemycket hemma här på kvällarna, satt på musik och så. Killarna köpte skivor

Y: Vad roligt

U: Så det är som det är

Y: Jätteroligt att höra

Man har trivts här

Y: Nu har vi pratat jättelänge. Är det någonting som ni tycker är dåligt. Det har varit mycket som har varit bra i den här stadsdelen. Men är det något som ni tycker inte är så bra?

R: Nä

U: Inte för mig

R: Nej inte som jag kan anmärka på. Man har trivts här vettu. Man har ju levt ett helt liv här

Y: Det är ju det som, det som är så fantastiskt.

Knarkare eller nåt

Y: Och ni har inte haft fler gubbar som klivit in genom fönstret?

R: Nä, det var när vi flyttade hit. Men de har ju varit inne i trädgården. Men det var någon knarkare eller nåt. Det fattade man ju. Jag trodde ju, jag blev vettskrämd när jag öppnade den dörren, fönstret på morgonen när jag tittade ut. Så stod dörren öppen till byssjan och där var ju låst och då säger han Björkman som bor rätt över: *"Du ska inte låsa här, då bryter dom ju sig in!"* Han hade inte hunnit låst sin dörr, vettu. Där hade dom inte vatt

Y: Jag hade ju en sån fisk, vi hade köpt nu när vi var i Barcelona som jag hade hängt upp. Den hade dom varit och stulit när vi var borta

U: Vad sa du att de var?

Y: En fisk, en sån tygfisk som hängde ute i trädgården i äppelträdet, så går de ju bara i sopgången och plockar

R: De tyckte att det var en rolig grej att plocka med sig, ja, ja

Y: Det var inget dyrt, men det var ett sånt där minne

R: Det tycker jag är rätt löjligt

Y: Det är många som går och plockar

R: Men något som är dåligt? Jag vet inte nåt som är dåligt här som har vatt (varit) under tiderna. Inte som jag kan minnas

U: Nej

Stör jag? Näe

R: Grannarna har ju alltid varit bra här vettu, alltid. Dom som bodde före, långt innan, Borgs vettu. Då höll ju jag på och slamra och banka och hade mig, byggde huset höll jag på att säga. Jag byggde rum på vinden. Och jag frågade jämt, jämt: *"stör jag?" "Näe! Du kan hålla på."* Inget

U: Nä

R: Man tyckte ju ändå att det hörs ju mer där man inte är, där de bor intill, där hörs mer än här hos mig va, nej det var inget och dom var ju gamla då, vettu. Dom var ju lika gamla som vi är

Y: Då?

R: Ja när man pratade med dom

Y: För dom hade bott där från?

R: Han, han var ju en gammal sjökapten som. Han berättade, att han fick pension när han var 55 år, så han sa: *"Jag har ju levt ett liv till"*

Y: Oj!

R: Efter pensionen, så han var, han var la 100 när han dog. För uppe i andra våningen, där hittade Pär, hans pojke, han död. Han hade ramlat ner. Men hon kom till Högsbo. Hon var lite yngre tror jag

U: Ja hon var nog fem år yngre

Måla mattstång - vädra kläder

R: Ja de var makalösa, så som jag har brötat vettu. Aldrig, störde aldrig

U: Jag vet, vi hyrde ju ut här nere. Vi hade ett par som hette Lisbet och Magnus. Och Lisbet stod i fönstret och tittade och så stod han där och då var han (Borg) ju 90 år i alla fall

R: Ja

U: Och då stod han där och målade mattstången

R: En trämmattstång var det

Y: Ja den hade vi längst bak i trädgården

U: Och så ramlade han ner från stegen. *"Och herregud!* tänkte hon. *Hur gick det med den gamle farbrorn?"* Åh hon stod och titta. Då reser han sig upp och bara borstar lite och så sätter han igång och målar igen och då var han över 90-år

R: Han var otrolig, serru

U: De var verkligen gamla. Hon hängde ut och vädrade sina kläder och hängde ut en hatt, vettu på en klyka där. En sån där gammal hatt och fingervantar och hängde ut allting och så stod hon och piskade

R: Ja visst

Y: Men de hade inte barn?

R: Nä dom var ju vuxna

Y: Ja barnen var vuxna

U: Söner hade dom men den ene dog, men den andre

R: Pär var kvar. Han bodde ju nere på Karl Johansgatan.

En sån fin bäbis

U: Linnea bodde ju där (pekar) och Walter och så bodde ju Linneas syster vägg i vägg med oss. Och så bodde ju faster Karin. Och i huset bredvid, där bodde Rolfs pappas bror som var gift med en kärring och dom var ju systrar alla tre dom

Y: Jaha

R: De tre töserna var systrar

U: (Skrattar) Kärring säger jag. Jag tyckte inte om dom

Y: Så dom var inget bra? kärring (skrattar)

U: Du vet hon som bodde vägg i vägg med oss här, nu kommer jag inte ihåg, Lilly hette den tanten

R: Lilly

U: När vi hade fått våran Janne. Han fyller år imorgon förresten. Han är lika gammal som dig. Du har fyllt 60?

Y: Ja, oh ja

U: Ja och i alla fall, då hade jag fått Janne och han var en sån fin bäbis! Han var stor! Och jag hade, jag har nämligen haft lite dille. Jag har haft en ny vagn till varje barn vi har fått. Fastän vi har fått fyra

Y: Vad sa du? En ny barnvagn

U: Till varje unge

Y: Oj!

U: Jag har varit så perfektionist med mina barnvagnar. Jag har haft dille på och då hade Eva gjort ett gult täcke

R: Eva är hennes lillasyster

U: Och så tog han (Rolf) med sig pojkarna och åkte ner till Carita min syster, på landet och så fick pojkarna följa med dit ner och jag var ensam hemma och hade kommit hem på lördagen. Jag har varit lite djärv, burit ner barnvagn och allting fastän jag fick bebis för bara några dagar sen. Så har jag varit, men det har aldrig hänt någonting med mig (skrattar). Och var så stolt och gick ut med min barnvagn och ställde den utanför så kommer den kärringen (pipig röst) *"Åh vad blev den nu denna gången?" "Jo det blev en liten pojke till"* sa jag. *"Vad synd om fru Nilsson som bara får pojkar. Dom är ingenting å ha när man blir gammal"*

R: (Skrattar)

U: Om en nyfödd bäbis som var fem eller sex dagar!

Y: Nämen ingenting å ha?

U: Ja kan du fatta?

R: *"Töser är mycket bättre å ha för de bryr sig om mammorna, föräldrarna sina när de blir gamla"*

Y: Men det är väl olika?

R: Det är väldigt olika

Y: Det går inte å säga

R: Nä, nä

Bry sig om föräldrarna

U: Ja vi har fyra barn och alla fyra bryr sig om oss

R: Verkligen

Y: Ja verkligen. Ni har fostrat dom väl

U: Ja absolut

R: Piskat på (skratt)

U: Och Rolf brydde sig om sin mamma, jättemycket

R: Ja det gjorde man ju

U: Såg om henne jämt, så nej. Sånt gillar jag inte, sånt tössnack.

Frusit vid köksbordet

U: Sen finns det såna som inte bryr sig om sina föräldrar någon gång och det kan vara flickor

R: Det har man varit hemma hos många och jobbat, som suttit ensamma hemma och frusit när man kommit. När det varit gött och varmt som nu. Suttit gamla damer som suttit och haft tröjor på sig och frusit vid köksbordet: *"Vad trevligt att du kommit"*. *"Kan du inte göra något mer, så vi kan prata en stund?"* Ingen som brydde sig. Jag sa: *"Du har la barn?"* *"Ja men dom bor inte här."* *"Ja men det finns ju färdmedel"*. *"Nä dom bryr sig inte om det, vettu"*

U: Men sen är det kanske många som hittar på också?

R: Många kan hitta på det, men så var det. En del ljög nog inte

Y: Men så mycket ensamhet. Nä det är inte lätt. Verkligen

Sex barn i Påvelund

U: Jag är född uti Kungssten och där bodde jag till jag var två år och sen flyttade vi hem till Påvelund

Y: Påvelund är ditt ställe, just det

U: Där bodde farmor och farfar och där flyttade vi in i andra våningen där och så föddes Lasse och så föddes Carita och så föddes Olle och så föddes Acke och så föddes lilla Eva. Så mamma fick ju sex barn och där bodde vi i två rum och kök med sex ungar

Y: Du vet, det är ju en del som har bott i 1 rum och kök

U: Det är otroligt

Y: Det är otroligt. Men tänk, ni lyckades ändå få plats med er familj här

U: Ja det gjorde vi. Han gjorde ju rum uppe på vinden